

Bronvermelding:

KCZB Vocaal nr. 1 februari/maart 2017

De Dirigent

Maestoso

Als ik dit schrijf is het nieuwe jaar 2017 alweer twee weken oud en ook de koorrepetities hebben, na een gezellige nieuwjaarstoost, weer een aanvang genomen. Nieuw repertoire, heerlijk fris weer samen aan de slag toewerken naar het volgende concert.

De kerstrede van ons aller koning komt ook weer bij me boven en wel speciaal één element daaruit: de quote van Erasmus, dat:

‘De natuur heeft onze gaven zo verdeeld, dat de ene mens het niet kan stellen zonder de hulp van de ander’.

Ik kon heel eventjes niet ontsnappen aan de gedachte dat Willem-Alexander sprak vanuit zijn ervaringen als goedwillende en gemotiveerde koorzanger. Hij ervaart als zodanig nl. wekelijks dat

hij, ondanks dat hij zijn partij wél heeft voorbereid (verantwoordelijk als hij is) en deze goed zelfstandig kan zingen (althans naar zijn eigen bescheiden doch koninklijke mening) toch ook de ander nodig heeft om het als geheel goed te laten klinken. Dat het eigenlijk geen pas geeft om kwaad te worden en gefrustreerd te zijn op zijn collega-zanger die net iets minder aanleg heeft en juist hém als zanger nodig heeft om ook kunnen schitteren. Die andere koorzanger dus die van nature misschien wel een veel mooier timbre heeft trouwens, zodat de majesteitlijke stem een werkelijk gouden randje kan krijgen.....

Dat W-A ‘het koor’ als prachtige metafoor voor de hele samenleving ziet: een mengelmoes aan mensen met verschillende ideeën, meningen, achtergronden, kwaliteiten, vaardigheden, karakters. En inderdaad: binnen het koor zijn we als mengelmoes aan mensen verenigd (vaak niet voor niets een zangvereniging genoemd) op basis van wat ons bindt. De passie voor het

zingen en vooral ook het in groepsverband zingen.

Giuseppe Verdi schrijft in zijn beroemde Requiem bij het “Rex Tremendae majestatis” ADAGIO MAESTOSO. De korbassen hebben het hoofdthema, in dalende beweging in een trots, waardig en plechtig ritme, waarna de tenoren als hof-hoornisten het antwoord geven van de andere kant van het bij Verdi’s Requiem wel heel erg donkere, duistere en naargeestige denkbeeldige jachtwoud.

Vooraf om een ritmische eenheid te vormen binnen de mannengroepen (exacte timing) is niet altijd even eenvoudig. Wellicht dat bovenstaande koninklijke oproep tot metaforisch **Maestoso** zingen hier behulpzaam zal blijken te zijn .....